

hele omdannes til en forstdreven Skov med lige Rækker og samme Afstand mellem Træerne. Den samme nænsomme Maade, hvorpaa denne Regulering er sket før, stoler jeg paa, det er Hensigten at fortsætte med ved det foreliggende Lovforslag, kun at man bringer Reguleringen ind under fuldkomnere Former. Det er det Lovforslaget tilsigter. Men jeg vil ikke skjule, at jeg tvivler om, at Hensigten paa enkelte Punkter kan ved de foreslaaede Former naas saa fuldkomment, som ønskeligt er.

Det drejer sig her om Sammenspillet imellem to uafhængige Faktorer, Staten som uafhængig Bidragyder og Skolen, som gerne skulde være uafhængig ledet paa samme Maade som hidtil, og denne Samvirken har man foreslaaet skulde finde Sted ved en Samvirken imellem Direktøren og Skoleraadet. Om dette Skoleraad udtalte en foregaaende Taler sig ret kritisk. Det samme har jeg Lyst til, for saa vidt det forekommer mig lidt for broget sammensat og ikke repræsenterende Skolerne kraftigt og direkte nok, saa jeg er ikke sikker paa, at den enkelte Skoles Selvstyre, som Lovforslaget nu er, bliver tilstrækkeligt bevaret. Af Paragrafferne faar man det Indtryk, at det er alt for meget Direktøren og hans Medhjælpere, som man tænker sig udarbejdende alle Forslag, som saa blot forelægges Skoleraadet. Jeg vilde foretrække, at man kunde give Skoleraadet en selvstændigere Stilling, saa at det mere direkte arbejdede med paa f. Eks. Undervisningsplanen for de Skoler, som har valgt det, og saa at det ikke blot kom til at erklære sig om andres Forslag, men direkte kunde optage Behandlingen af saadanne Ting. Jeg skal indrømme, at en vis Adgang dertil findes der. Der staar i Lovforslaget, at Skoleraadet ikke alene kan indkaldes af Direktøren, men ogsaa kan indkalde sig selv, naar en Trediedel af Medlemmerne ønsker det. Derved er der sikret det en nogenlunde selvstændig Virksomhed, men jeg frygter for, at den ikke er selvstændig nok, og jeg mener, at man burde udvide den noget. Jeg gør ogsaa Regning paa, at der i dette Ting vil være saa megen Sympati for det Selvstyreprincip, hvorpaa Skolerne er byggede, at man, hvis der mangler noget, i Udvalget vil kunne opnaa Enighed om at faa Selvstyreprincippet gennemført paa fyldig Maade.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling) ønskede, at der skulde sættes Arbejdere ind i Raadet i lige Antal med Arbejdsgivere. Det finder jeg

ikke, der er Anledning til. I det hele har man ikke her megen Brug for de to hianden modstaaende Betegnelser: Arbejdere og Arbejdsgivere. Her er Tale om Lærlinge og om dem, som oplærer Lærlingene, nemlig Mestrene, og den Skole, hvori de skal undervises. Men, som jeg sagde før, hvis man kan skabe Interesse for denne Sag hos Arbejderstanden, hvad den hidtil ikke har vist i Handling, hos Fagforbundene for Eksempel, vil jeg gerne medvirke til, at den faar en Repræsentation her; det kan maaske vække netop den manglende Interesse for Skolen hos den. Hidtil har jeg kun kendt Fagforbundenes Interesse for Lærlingspørgsmaalet i den Retning, at de ønskede at begrænse Tilgangen af Lærlinge til Fagene for at holde Svendeantallet nede, og det er dog en Tendens, som det ikke er ønskeligt at faa repræsenteret i de tekniske Skolers Raad.

Med Hensyn til de Konsulenter, man har foreslaaet, gaar det mig som en tidligere Taler — jeg tror, det var den sidste —, at jeg ikke er klar over den Opgave, de skal have. I Henhold til Lovforslaget synes de hovedsagelig at skulle være Direktørens Medhjælpere ved Gennemførelsen af Tilsynet med Skolerne. I det oprindelige Forslag fra Kommissionen — jeg vil indskyde den Bemærkning, at jeg er Medlem af den, men først blev det paa saa sent et Tidspunkt, at jeg ikke har været med til at udarbejde disse Lovforslag og heller ikke har deltaget i Drøftelsen forud for, at Kommissionen stillede disse Forslag — var der Tale baade om Medhjælpere for Direktøren og om Konsulenter. Og Medhjælpere maa Direktøren have i sin Egenskab af tilsynshavende, for det er umuligt for een Mand at overkomme Tilsynet med henved 200 tekniske Skoler, foruden Fagskoler. Saa Medhjælpere maa der være. De har i det tidligere Forslag været kaldte Inspektører, og det er mig lige meget, hvad man kalder dem, men undværes kan de ikke. Derimod tænkte man ved Konsulenter paa noget andet. De skulde ikke være egentlige Medhjælpere for Direktøren, men Repræsentanter for en Sagkundskab, som maatte være af Betydning for Ledelsen af det hele Skolevæsen. Saa vidt jeg har forstaaet Bemærkningerne til Lovforslaget, tænkte man sig oprindeligt, at disse Konsulenter ikke særlig skulde være til Støtte for Direktøren, men til Støtte for hele Ledelsen. Det, som da vilde forekomme mig naturligt, er, at disse Konsulenter ikke